

[Aage Brusgaard]

skrænkninger på fast ejendom, bør det ske ved ekspropriation, hvor den enkelte ejer kan kræve erstatning for værdiforringelse, han uden egen skyld bliver påført.

Der er behov for, at ministeren tager klart afstand fra de i dagspressen offentliggjorte forlydender og indskærper over for miljømyndighederne og den arbejdsgruppe i ministeriet, der beskæftiger sig med denne sag, at myndighederne ikke kan stemple grunde som giftforurenede uden at sikre ejerne fuld erstatning.

Svar (13/8 91):

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Jeg kan bekræfte, at jeg er fuldt opmærksom på den problemstilling, som der peges på i spørgsmålet.

Jeg kan således oplyse, at Miljøstyrelsen har sendt en vejledning om registrering, prioritering og afmelding af affaldsdepoter til høring, hvori administrationen af affaldsdepotloven fra 1990 præciseres, og at den endelige vejledning snart vil blive udsendt. Af vejledningen vil det bl.a. fremgå, at registrering af affaldsdepoter ikke må ske alene på grund af en løs mistanke.

Jeg kan endvidere oplyse, at jeg den 3. maj 1991 bad Miljøstyrelsen nedsætte et udvalg, der skal undersøge mulighederne for at etablere en fondsordning, som kan begrænse det værditab, som ejere af ejendomme, hvor der er et affaldsdepot, kan rammes af.

Udvalget, der består af repræsentanter for de involverede myndigheder og organisationer, skal aflægge rapport til mig til oktober. Først på dette tidspunkt vil jeg have det fornødne grundlag for at tage stilling til, hvorledes denne vanskelige problemstilling skal håndteres.

Spm. nr. S 820

Til justitsministeren (2/8 91) af:

Kirsten Madsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, med hvilken begrundelse dommeres og retspræsidenters ekstraindtægter i forbindelse med eksempelvis faglige og private voldgiftssager kaldes biindtægter, når der rent faktisk er tale om honorarindtægter, der langt overstiger de pågældendes gage som dommer/retspræsident, og der således rent faktisk er tale om hovederhverv?«

Begrundelse

Ifølge Rigsrevisionens beretning af 1991 vedrørende dommeres bibeskæftigelse bl.a. som formænd for voldgiftsretter oppebærer mange dommere og retspræsidenter private honorarindtægter, der langt overstiger deres almindelige dommergage.

Svar (9/8 91):

Justitsministeren (Engell):

Det fremgår af beretningen om dommeres bibeskæftigelse, at Rigsrevisionen for årene 1988 og 1989 anslår det samlede vederlag i voldgiftssager udbetalt til dommere i Højesteret og de to landsretter til knap 7 mio. kr. I hvert af de to år udgjorde antallet af højesteretsdommere 15 og antallet af dommere ved Østre og Vestre Landsret henholdsvis 46 og 23.

Rigsrevisionen bemærkede, at det foreliggende materiale ikke gav grundlag for at angive den enkelte dommers indtægter i 1988 og 1989 ved deltagelse i voldgiftssager, og at der meget vel kan være endda meget store forskelle i dommerens indtægter.

Det ses således ikke at fremgå af Rigsrevisionens beretning, at mange dommere og retspræsidenter oppebærer private honorarindtægter, der langt overstiger de pågældendes almindelige løn.

Spm. nr. S 821

Til justitsministeren (2/8 91) af:

Kirsten Madsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes han vil sikre sig, at Klageretten er sammensat af uvildige dommere, i tilfælde af, at Klageretten skal behandle en sag, hvor en dommer står tiltalt for at have påtaget sig bierhverv uden at have opnået de tilladelser, der er fornødne for opfyldelse af reglerne i retsplejelovens § 47?«

Begrundelse

Klageretten sammensættes hovedsagelig af højesteretsdommere. Da samtlige højesteretsdommere har betydelige private biindtægter som voldgiftsdommere i både faglige og private voldgiftssager, må disse dommere være at betragte som inhabile, såfremt sagen drejer sig om en dommer, der har haft fast indtægtsgivende